UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Cui [con]ueniat illud nome[n]

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

annũciet̃ diuine ꝛ hũane nature vnio. ꝛ h̃ itelligit̃ ꝑ emanuel. h̃ po/ 2
ti⁹ deberet poni illd̾ nomẽ. ¶ Itẽ de eodẽ ẽ annũciatio de q̃ fuit ꝓphetĩ 3
zatio. ſ3 illa fuit ſub h̃ noie emanuel. g̃ ꝛ h̃ deberet poni Itẽ yſa. ix. vo
cabit̃ nomẽ ei⁹ admirabil' ꝯſiliari⁹ de⁹ fort3 ꝛc. g̃ habuit multa noia
Itẽ vocabit̃ nomẽ ei⁹ ſpolia detrahere ꝑ̄dare ¶ Itẽ oĩa noĩa ꝯueniũt 4
trib⁹ pſonis. g̃ nõ ſunt ꝓpria v̾bi incarnati. ¶ Itẽ nullũ cõe ẽ ꝓpriũ 5.
ſ3 fort3 ꝛ admirabil' ꝛ h̃moĩ nõ ſunt ꝓp̃a ſ3 cõia. Itẽ meſſias fuit ꝓ
miſſus. h̃ ãt ẽ xp̃s ꝛ h̃ debuit vocari xp̃s ¶ De nois impõne.

Nr̃ Quis iṗoſuerit illd̾ nomẽ. Et videt̃ ꝙ ioſeph Math. j. io/ Rõ p̃ª.
ſeph fili dauid noli timere accipe mariã ꝯiugẽ tuã. Et ĩfra
Et vocab nomẽ ei⁹ ieſus. g̃ ioſeph iṗoſuit. ¶ Itẽ Luc. ij. Uocab no 2.
mẽ ei⁹ ieſus qd̾ vocatũ ẽ ab ãgelo añq̃3 in vtero ꝯcipet̃. g̃ angel⁹ iṗo
ſuit. ¶ Itẽ h̃ dr̃ ꝙ btĩſſima v̾go filio ſuo nomẽ iṗoſuit. ¶ Itẽ ad ipa3 3.
ꝑtinebat. q2 iṗa ſola inter hoĩes ius ad eũ habebat. ¶ Itẽ iṗa plene 4
ſola iṗm tũc cognouit ꝛ optĩe ꝓꝑetates ei⁹ ſciuit ¶ Itẽ ꝑcatio ẽ ꝑ iſti 5
tutõe3. ſ3 vna ẽ ꝑca°. g̃ v na debuit ẽẽ iſtitutio ¶ Qñ iſtitutũ ẽ h̃ noⁿ 6

Nr̃ Quãdo iſtitutũ fuerit illd̾ nomẽ. Et videt̃ ꝙ ab eterno Lu Rõ p̃ª.
ce. ij. Añq̃3 in vtero ꝯcipet̃. ¶ Itẽ Math. p̃. Uocabis no/ 2.
mẽ ei⁹ ieſus. Glo. Nõ iṗonẽs qd̾ ab eterno ab ãgelo iṗoſitũ ẽ. ¶ Itẽ 3.
glo. Nõ decuit tã glioſu3 nomẽ ꝑ̄us ab hoĩb⁹ appellari ſ3 excellẽtio/
ri natura. ne hõ machinator hui⁹ nois ẽẽ videat̃. ¶ Itẽ alia glo. ſicut 4
a xp̃o xp̃iani ſic in vtraq3 natura a ieſu. i. ſaluatore ſaluati vocant̃. qd̾
nomẽ nõ ſolũ añq̃3 ꝯcipiat̃ in vtero. ſ3 etiã añ tp̃a ſeculari nob̃ a deo
ẽ ordinatũ. ¶ Cõtra Luc. ij. Poſtq̃3 ĩpleti ſunt dies ꝛc. Itẽ dñã im Cõtra.
poſuit vel ioſeph. g̃ in tp̃e. ¶ Cui ꝯueniat illd̾ nomẽ

Nr̃ Cui ꝯueniat illd̾ nomẽ. Et videt̃ ꝙ trib⁹ pſonis. pater eñĩ ꝛ Rõ p̃ª.
fili⁹ ꝛ ſpũſſcũs ſaluãt a pctĩs. g̃ ſaluator. g̃ ih̃s xp̃s. Itẽ oꝑa
trinitat3 ſunt indiuiſa. ¶ Itẽ ẽ eternũ ꝛ nõ ẽ pſonale. g̃ ꝯuenit trib⁹. 2.
¶ Itẽ ꝯnotat effectũ. g̃ ꝯuenit trib⁹. ¶ Cõtra illud ẽ ꝓprium nomẽ 3
verbi incarnati. g̃ nõ ꝯuenit trinitati. Cõtra

¶ Ad hec ſoluẽdo dicim⁹ ꝙ q̃3uis vnũ ꝓpriũ nomẽ nõ ẽ pluriũ. tñ Rº
vni⁹ pñt ẽẽ plura ꝓp̃a. vt riſibile ꝛ ſuſceptibile diſcipline hoĩs. vñ cũ
v̾bũ incarnatũ habeat pl'es ꝓꝑetates ſibi ſoli ꝯueniẽtes ꝛ nulli alteri
vl' aliȷ̃ pſone pt a q̃libet iſta3 denoĩari. vñ oĩa ꝑ̄dicta noĩa ꝯueniũt ei
rõe diuerſa3 ꝓꝑetatũ. Cũ ãt ab vl'tĩo ꝛ optĩo vnũqd̾q3 h3 denoĩari. Ab optĩo qd̾/
finis ãt ẽ vltimũ in vnoq̃q3. g̃ d3 vnũqd̾q3 ꝓpriĩſſime denoĩari a fine q3 noĩatur.
Cũ g̃ finis incarnatõis ſit ſaluatio hũani gener3 v̾bũ dei ĩcarnatũ vl' Finis incarna
fili⁹ dei ĩcarnat⁹ recte vocat⁹ ẽ ieſus. Sic g̃ q̃3uis ſaluatio a culpa ſit tionis q̃s ſit
cõmunis trib⁹ pſonis. tamẽ redẽptio ꝑ paſſionẽ ꝓpria eſt filij in/
carnati. ꝛ ſm̃ h̃ fili⁹ ſol⁹ ſanguĩe ſuo ſaluũ fecit pplm̃ ſuũ a pctĩs. vñ

De eo qđ ſubiūgit̃ hic erit mag.

ſpe ieſus dr̃ ipe ſol⁹ ieſus dr̃ q̄ſi ſaluator. Itē q̄ʒuis ⁊ mirabilitas ⁊ fortitudo i ſe
De⁹ āgel⁹ ma/ cōia ſunt. tñ mirabilitas natiuitatꝭ de v̾gīe. fortitudo. i morte nō ſunt
ria ⁊ ioſeph im cōia trib⁹ pſonis ſʒ ꝓpa filij icarnati. Itē nomē illđ ipoſuit de⁹ āgel⁹
poſuerūt no^n dña oim ⁊ ioſeph. de⁹ rē nōis pſtādo. angel⁹ p̄dicando. dña impan
De tp̄is ipōne do. ioſeph in exequēdo. Ex h̃ pꝫ qñ ipoſitū fuit. ſ. a deo eternalr̃. ab
De ꝯiūctōe ie/ angelo in annūciatōe. a dña ⁊ ioſeph in circūciſione Ex his g̃ pꝫ cui
ſus xp̄s cōueniat h̃ nomē ieſus. Si āt q̄rat̃ de ꝯiūctōne iſtoꝝ noim ieſus xp̄s
Dicim⁹ ꝙ noiant vnā pſonā a duab⁹ naturꝭ. ſ. ſm hūanitatē iūctaʒ
diuinitati ſm diuinitatē ꝯiunctā humanitati.

NI Poſt hoc de eo qđ h̃ ſubiūgit̃. Hic erit magn⁹. Querit̃ igit̃ vtꝝ dñs p incarnatōem ſuā fact⁹ ſit puus vel magn⁹. ⁊ vi/
det̃ ꝙ paruus. vñ ps. Minuiſti eū paulomin⁹ ab angel̾. ſʒ ꝑus mul
to maior fuit angel̾. Itē apl̾s ad Heb. ij. Nūc āt q̄ modico ab ange
lis minorat⁹ ē videam⁹ ieſum. ꝓpter paſſionē mortꝭ glia ⁊ honore
coronatū. Itē philip. ij. Exinaniuit ſemetipm formā ſerui accipiēs.
Itē Ber. ſup illđ Magni. aia mea dñm dt ſic. nō laudat̃ dñs mḡn⁹
et laudabil̾. ſʒ puus dñs ⁊ amabil̾ nimis. Itē yſa. Paruus fili⁹ nat⁹
ē nob. Itē Ber. q̄re erit ⁊ poti⁹ nō ē magn⁹ q̄ ſp ē eq̄lit̃ magn⁹ ⁊ nō hʒ
q̄ creſcat vt maior poſt ꝯceptū futur⁹ ſit v̾l an ſit v̾l futur⁹ ſit. Itē du
plex ē magnitudo mol̾ ⁊ v̾tutꝭ. de magnitudīe mol̾ nihil ad ꝓpoſitū
q: illa ē indifferēs. iuxta qđ i. Reg. dr̃. nō reſpicias vultū ei⁹ nec al
titudinē ſtature ei⁹ qm̄ abieci eū. Magnitudo āt v̾tutꝭ nulla accre/
ſcit deo p incarnatōem. quicq̄d em̄ hō pt de⁹ pt ⁊ plus. g̃ quicq̄d po/
Cōtra pmo tuit mō potuit ꝑus. g̃ nō ē magn⁹ fact⁹. ¶ Cōtra. Magnificat aia
mea dñm. g̃ ipa magnificauit eū. g̃ ipe ē magnificat⁹. Vñ in figura
iij. Regū. iiij. Magnificat⁹ ē rex Salomon ſup oēs reges terre di/
uitijs ⁊ glia ⁊ ſapia. ⁊ vniuerſa terra deſiderabat videre vultū eius.
Itē Bern. vere magnificat⁹ ē. q: magnificauit eū dñs in ꝯſpectu re
2. gū vt adorāt eū oēs reges oēs gētes ſeruiēt ei. ¶ Itē augmentū ē p/
exītis q̄ntitatꝭ additamētū. ipe āt manēs qđ erat. aſſumpſit qđ non
erat. g̃ magnificat⁹. ¶ Itē tale additū tali facit magꝭ tale. ſʒ diuini/
3 tas ē bonū ⁊ hūanitas ē bonū. g̃ additū alteri erit magis bonū

Rꝫo ¶ Ad hec ſoluēdo dicim⁹ ꝙ dñs ieſus xp̄s in incarnatōe fact⁹ ē
magn⁹ ⁊ puus. q: fact⁹ ē de⁹ ⁊ hō. magn⁹ inq̄ʒtū de⁹. puus inq̄ʒtū hō
reſpcū diuinitatꝭ. g̃ vna ⁊ eadē pſona mḡnificata ⁊ puificatio ē. ma
gnificētia hec ē a deitate. puitas āt ſiue exinani⁰ ab hūanitate. Qꝫ āt
pſona pt mag. pſona pt magnificari h̃ hʒ ab hūanitate. q: diuīa natura nō hʒ q̄ cre
Exinanitio eſt ſcat. ꝙ āt pſona dr̃ exinaniri h̃ hʒ rōe diuinitatꝭ Eſt āt puificatio ſiue
exinanitio nō nature diminutio i aliq̄ ſʒ cū iferiori vnio. ſic ⁊ magni
fica⁰ nō ē nature extra metā ꝓpam eleua⁰. ſʒ cū ſūma natura pſonal̾
ꝯiūc⁰ Erit itaq3 magn⁹ nobilitate. dignitate. v̾tute. ptāte. famoſitate